DIN CUVINTUL PARTICIPANŢILOR LA CONFERINŢA PE ŢARĂ A UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

Ing. Emil Drăgănescu

preşedintele F. R. Rugbi

Conferinţa pe ţară a Uniunii de Cultură Fizică şi Sport, reprezintă un moment important în viaţa mişcării sportive din Romînia socialistă.

Este un punct de cinste pentru federaţia noastră de rugbi — a spus vorbitorul — că sportul cu balonul oval a fost citat printre disciplinele care s-au afirmat în ultimii ani.

Rugbiul este unul din cele mai vechi sporturi de echipă practicate în ţara noastră. Cu toate acestea, afirmarea a venit tirziu, abia în anii luminoşi ai construcţiei socialiste.

In trecut, flacăra rugbiului a fost ţinută trează de un mănunchi de jucători grupaţi în jurul unei formaţii muncitoreşti, ca cea de la P.T.T. Dar aceste elemente oricit ar fi fost ele de talentate nu se puteau afirma în condiţiile grele de muncă şi de viaţă existentă sub regimul burghezo-moşieresc.

Fără o pregătire serioasă şi sistematică nici nu este de mirare că formaţiile romîneşti erau pur şi simplu ridiculizate atunci cînd erau chemate să-şi măsoare forţele cu adversari de peste hotare. Diferenţele de scor, deosebit de mari în favoarea adversarilor francezi sau americani, erau curente.

Acestea sînt amintirile triste pe care le păstrează rugbiştii despre trecutul sportului lor. Abia după 23 August 1944, după reorganizarea pe noi baze a mişcării noastre sportive, sportul cu balonul oval, alături de celelalte discipline, a cunoscut adevărata preţuire.

Datorită sprijinului deosebit de important dat de partid şi guvern, rugbiul a început să cunoască o largă răspîndire. Centre muncitoreşti mari cum ar fi Ploieşti, Valea Jiului, Timişoara, Cluj, Galaţi, Iaşi, Bacău, Constanţa, Tîrnăveni, Sibiu, Roman, Medgidia etc. au venit să se adauge Capitalei, constituind puternice formaţiuni ale acestui sport bărbătesc, astăzi atît de îndrăgit de muncitori. De asemenea, trebuie menţionat faptul că nu există centru universitar care să nu-şi aibă cel puţin o echipă reprezentativă. Sînt cunoscute rezultatele obţinute de rugbiştii studenţi din Cluj, Iaşi, Bucureşti, Timişoara, Petroşeni, care activează în prima categorie a ţării. Şi, baza de masă a rugbiului este în continuă dezvoltare. In fiecare săptămînă federaţia primeşte veşti şi cereri de afiliere a noi şi noi echipe, nu numai din oraşe, dar chiar şi de la sate, cum ar fi de exemplu afilierea recentă a echipei „Unirea" de la G.A.S. din comuna Ion Roată, raion Urziceni.

La rîndul său — a spus tov. Drăgănescu — federaţia s-a preocupat îndeaproape de sistemul competiţional. O deosebită grijă a fost acordată campionatului categoriei A, în care se întrec cele mai bune 12 formaţii din ţară, competiţie care polarizează interesul tuturor iubitorilor sportului din ţara noastră.

Datorită acestor condiţii — a subliniat vorbitorul — echipele noastre s-au impus pe plan internaţional.

Rugbiştii romîni au astăzi pe drept cuvînt cu ce să se mîndrească. Ei sînt cîştigătorii primelor trei ediţii ale „Cupei Păcii". Formaţia Griviţei Roşii este finalistă în prima ediţie a „Cupei campionilor europeni", iar echipa noastră naţională a întrecut cu 15—11 Franţa la Bucureşti, reuşind să-şi întărească prestigiul în meciul revanşă de la Bayonne, cînd a realizat un excelent rezultat egal (5—5), în faţa aceleiaşi naţionale franceze, cîştigătoare autoritară a ultimelor 3 ediţii ale turneului celor 5 naţiuni. Datorită acestui fapt am primit numeroase invitaţii pentru organizarea unor jocuri în Australia, Italia, Franţa.

Putem raporta Conferinţei — a arătat vorbitorul — că în ultimii 4 ani, adică începînd din anul 1958, rugbiştii noştri au realizat următorul bilanţ în întîlnirile internaţionale, amicale şi oficiale:

	Total	Cîştigate	Egale	Pierdute
Interţări	23	20	2	1
Intercluburi	67	60	1	6

Am fost cu echipa Romîniei la Bayonne în noiembrie şi pot să asigur Conferinţa cu toată răspunderea — a continuat preşedintele F.R.R. — că sportivii noştri s-au dăruit cu tot elanul tinereţii lor, pentru prestigiul patriei, meritînd cu prisosinţă elogiile publicului francez. Presa ţării respective, despre care ştim ce interese slujeşte, nu a putut trece cu vederea fapte de o asemenea evidenţă, cum ar fi patriotismul romînilor, disciplina lor în teren, dorinţa fierbinte de afirmare.

Desigur, toate aceste succese ne bucură, însă ele nu ne dau dreptul să ne culcăm pe laurii cîştigaţi. In activitatea rugbiului — a subliniat tov. Drăgănescu — se mai manifestă deficienţe. Munca poate fi încă îmbunătăţită, pentru că nici pe departe nu s-au valorificat toate posibilităţile existente.

Printre deficienţele mai însemnate vorbitorul a amintit baza de mase, cu totul insuficientă. El a spus că nivelul muncii de instruire se desfăşoară în unele cluburi şi asociaţii la un nivel inadmisibil de scăzut. Astfel, unele echipe participă la competiţii cu o pregătire sumară, cu totul insuficientă.

Este un fapt într-adevăr negativ în sportul nostru cînd o echipă înfiinţată cu atîta trudă trebuie să părăsească arena sportivă. Sînt şi echipe participante în campionatul primei categorii (Ştiinţa Cluj, Ştiinţa Timişoara, Progresul Bucureşti, Ştiinţa Bucureşti, Flacăra roşie Bucureşti) care manifestă lipsuri serioase în ceea ce priveşte pregătirea lor tehnică şi preocuparea faţă de juniori, schimbul de mîine.

Desigur că aceste lipsuri însemnate din activitatea rugbiului pot fi înlăturate prin intensificarea preocupării faţă de rugbi a organelor locale U.C.F.S., a comisiilor regionale şi orăşeneşti pe ramuri de sport, prin grija acestora de a organiza pentru popularizarea disciplinei noastre unele competiţii locale, unele cuplaje fotbal-rugbi astfel încît sportul cu balonul oval să ocupe o răspîndire din ce în ce mai largă. Trebuie acordat sprijin şi şcolarilor din şcolile medii şi cele profesionale. Este ştiută dragostea cu care şcolarii se avîntă în întreceri de rugbi redus, în 8 sau 7 jucători. Din păcate, doar la Bucureşti şi Sibiu s-au organizat pînă acum asemenea competiţii. Pe viitor, ar fi de dorit ca asemenea exemple pozitive să nu rămînă simple acţiuni izolate.

In încheiere, vorbitorul a făcut un apel către toţi iubitorii sportului cu balonul oval pentru a le cere sprijinul în extinderea rugbiului, astfel ca să se realizeze o creştere substanţială a bazei sale de mase, singura în măsură să asigure succesele viitoare.

Gheorghe Creţu

preşedintele Consiliului raional U.C.F.S. Muscel

In cuvîntul meu aş vrea să vorbesc despre felul cum ne-am preocupat de organizarea şi conducerea activităţii sportive de mase în raionul Muscel şi pe această bază, cum am dezvoltat activitatea de performanţă.

Pentru cuprinderea unui număr cît mai mare de oameni ai muncii în practicarea organizată a exerciţiilor fizice am dat o atenţie deosebită organizării în condiţiuni cît mai bune a principalelor competiţii de mase, Spartachiada de iarnă şi Concursul cultural-sportiv al tineretului, crosurilor de masă precum şi altor forme care s-au dovedit a fi atractiv-recreative şi cu un pronunţat caracter educativ cum sînt duminicile cultural-sportive la sate, excursiile, campionatele asociaţiilor sportive etc.

In organizarea activităţii sportive de mase am fost sprijiniţi şi îndrumaţi permanent de către organele şi organizaţiile de partid şi am colaborat în toate acţiunile cu Uniunea Tineretului Muncitor, sindicatele şi sfaturile populare.

Cu toate rezultatele obţinute în dezvoltarea activităţii sportive de mase trebuie să menţionăm că mai avem încă numeroase lipsuri. Principala lipsă în această direcţie o constituie caracterul sporadic al activităţii competiţionale de mase a unor asociaţii şi faptul că unele competiţii se organizează formal, fără suficient conţinut.

Aşa cum se subliniază în salutul C.C. al P.M.R., Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri, procentul de membri U.C.F.S. angrenaţi în activitatea sportivă este încă mic.

Nici asociaţiile noastre sportive nu s-au străduit în suficientă măsură să dezvolte în rîndul membrilor UCFS necesitatea practicării exerciţiilor fizice ca mijloc de întărire a sănătăţii şi mărirea capacităţii de muncă din care cauză nu s-a extins în măsura posibilităţilor gimnastica în producţie.

Aceste lipsuri îşi au originea în stilul defectuos folosit în muncă de către unii activişti ai consiliului raional.

Activitatea sportivă de mase precum şi lipsurile manifestate în cadrul raionului nostru, au fost pe larg dezbătute în adunările de alegeri şi în conferinţa raională, luîndu-se hotăriri corespunzătoare, care au şi început să fie traduse în viaţă. Dat fiind importanţa deosebită a acestei probleme fac propunerea ca să se găsească posibilitatea editării în broşuri sau publicării cu regularitate în ziarul „Sportul popular" a unor materiale în legătură cu formele şi metodele folosite în diferite asociaţii precum şi rezultatele acestora.

Pentru asigurarea premiselor necesare unei rodnice activităţi, ţinînd seama că în raionul nostru nu am avut antrenori şi profesori de specialitate, ne-am preocupat de formarea de cadre tehnice necesare, prin trimiterea acestora la Institutul de cultură fizică şi la diferite cursuri de antrenori. Astfel, dacă în anul 1951 nu aveam decît 5 profesori de educaţie fizică, în momentul de faţă avem 16 profesori cu studii superioare şi 11 antrenori. In toată activitatea noastră ne sprijinim foarte mult pe aceste cadre, precum şi pe cei 56 de instructori voluntari care constituie un important fond al mişcării sportive din raionul nostru.

Vorbitorul a trecut apoi în revistă unele succese obţinute de sportivii raionului în întrecerile cu caracter local şi republican.

Rezultatele obţinute în dezvoltarea sportului de performanţă nu ne mulţumesc, însă, pe deplin — a arătat el. La unele discipline sportive ca handbal, baschet, fotbal, sîntem rămaşi în urmă faţă de posibilităţi. In unele secţii pe ramuri de sport procesul de instruire şi antrenament se desfăşoară la un nivel scăzut, iar unele cadre tehnice nu pun suficient suflet în muncă, nu manifestă răspundere faţă de îndatoririle care le au.

Pentru activitatea de viitor sîntem hotăriţi să lichidăm aceste lipsuri, să ne îmbunătăţim continuu metodele şi stilul de muncă, să formăm un număr cît mai mare de activişti obşteşti, în aşa fel ca în scurt timp să putem raporta că în raionul Muscel s-au înregistrat succese şi mai mari, că obiectivele stabilite de Conferinţa pe ţară a UCFS au fost traduse în viaţă.

Ion Bordea

preşedintele Consiliului regional U.C.F.S. Bacău

După ce a vorbit despre succesele pe care le-au obţinut sportivii din regiune, vorbitorul a arătat o serie de lipsuri ce mai împiedică activitatea sportivă.

Munca în asociaţiile sportive sătesti constituie încă sectorul nostru de activitate cel mai slab, mai ales în raioanele Adjud, Bacău, Piatra Neamţ, unde nu se organizează competiţii în zilele de sărbătoare, nu se fac demonstraţii şi întîlniri cu sportivii fruntaşi din cadrul cluburilor, nu se desfăşoară campionate ale asociaţiilor pe ramură de sport. Insuficient ne-am ocupat şi de înfiinţarea asociaţiilor sportive în G.A.C.-uri, fapt pentru care din 273 G.A.C.-uri, numai în 48 avem asociaţii sportive.

In ceea ce priveşte numărul de membri U.C.F.S., faţă de populaţia regiunii, nu am reuşit să realizăm decît un procentaj de 12% ceea ce reflectă slaba muncă desfăşurată de organele noastre în această direcţie.

In multe cazuri, organele noastre raionale şi ale cluburilor sportive s-au obişnuit să constate şi să raporteze că unele asociaţii nu sînt consolidate, nu-şi îndeplinesc sarcinile, în loc să le ajute în mod concret, să le sprijine în activitatea lor. S-a mers, în unele cazuri, chiar pînă la neîndeplinirea sarcinilor pentru motivul că sînt greu de rezolvat unele probleme. Asemenea exemple ne-au oferit tovarăşii Alexandru Călianu de la Piatra Neamţ, Constantin Bulgaru de la raionul Bacău şi Constantin Morărescu de la Buhuşi.

Trebuie spus că nici Biroul Consiliului regional U.C.F.S. nu a luat întotdeauna cele mai corespunzătoare măsuri de a trage la răspundere pe cei vinovaţi.

La baza muncii noastre trebuie să existe o disciplină de fier, liber consimţită. In această direcţie la unii activişti din regiunea noastră se manifestă serioase lipsuri, uneori desfăşurîndu-şi activitatea din birou, iar pe teren, acolo unde se hotărăşte soarta îndeplinirii sarcinilor, tocmai acolo, controlul şi îndrumarea lipsesc sau dacă se fac, ele sînt formale.

In scopul îmbunătăţirii activităţii noastre, biroul Consiliului regional U.C.F.S. Bacău şi-a mobilizat forţele în perioada alegerilor organelor locale ale U.C.F.S., pentru ca să asigure promovarea celor mai corespunzători activişti sportivi, în vederea lichidării grabnice a lipsurilor semnalate în munca noastră.

In vederea creşterii continue a nivelului muncii sportive, întăririi rolului conducător al asociaţiilor sportive, însuşirii celor mai bune metode de muncă, consiliul regional a stabilit ca imediat după alegeri să se treacă la instruirea preşedinţilor şi secretarilor asociaţiilor sportive nou aleşi.

Pentru continuarea pregătirii cadrelor noastre, biroul regional U.C.F.S. a stabilit ca „Ziua preşedinţilor" să fie organizată trimestrial, iar la aceasta să participe membrii biroului regional U.C.F.S. şi să existe o evidenţă clară a acelor care au lipsit, pentru a se putea lua măsuri în vederea pregătirii lor. La „Ziua preşedinţilor" se prezintă 2—3 informări, se scot în evidenţă metodele bune întrebuinţate în muncă de consiliile asociaţiilor sportive. Aceasta, constituind un schimb de experienţă între asociaţii.

După conferinţa regională noi am început să organizăm o serie de brigăzi care împreună cu consiliile raionale să ajute asociaţiile sportive să ajungă la nivelul asociaţiilor fruntaşe.

Acţiunile întreprinse pînă în prezent constituie doar un început. Este necesar să folosim cu mai multă pricepere toate mijloacele ce ne stau la dispoziţie, să ne preocupăm ca organizaţiile noastre să-şi perfecţioneze metodele de muncă instruind mai bine preşedinţii consiliilor raionale şi ale cluburilor sportive.

Intr-o pauză a Conferinţei delegaţii în faţa standului cu cărţi.

Sonia Iovan

maestră a sportului la gimnastică

Dintre multiplele probleme prezentate în raport aş dori să mă refer la cîteva aspecte privind practicarea unuia dintre sporturile de bază şi anume asupra gimnasticii.

Este ştiut că gimnastica, prin influenţa pozitivă pe care o are asupra organismului cît şi prin numeroasele mijloace de care dispune, contribuie într-o foarte mare măsură la rezolvarea sarcinilor educaţiei fizice, privind întărirea sănătăţii şi îmbunătăţirea capacităţii de muncă. De asemenea, gimnastica contribuie la formarea şi la perfecţionarea deprinderilor motrice, cît şi a calităţilor fizice, morale şi de voinţă. Gimnastica poate şi trebuie să fie practicată de la cea mai fragedă vîrstă şi pînă la cea mai înaintată vîrstă.

In prezent, în practicarea gimnasticii sînt atraşi tot mai mulţi tineri din şcoli, facultăţi, întreprinderi şi instituţii, care participă în mod organizat la competiţiile prevăzute în calendarul federaţiei, cît şi la cele organizate de comisiile regionale de gimnastică şi locale.

Este semnificativ faptul că anul trecut, la finala campionatelor de gimnastică ale seniorilor au participat 27 de echipe. Acelaşi număr de echipe s-au prezentat şi la finala campionatelor de juniori. Aceasta dovedeşte preocuparea federaţiei pentru asigurarea schimbului de mîine al loturilor republicane.

Cu această ocazie s-a constatat o îmbunătăţire a nivelului tehnic, oglindită în cele peste 2.000 de clasificări sportive la toate categoriile.

Numărul participanţilor în competiţiile programate ar fi putut fi mult mai mare dacă o serie de regiuni ca: Maramureş, Hunedoara, Suceava, Ploieşti şi Argeş ar fi fost prezente la toate finalele competiţiilor anului 1961.

Este inadmisibilă pasivitatea acestora faţă de această disciplină sportivă. După cîte ştiu, U.C.F.S. a sprijinit aceste regiuni prin dotarea cu garnituri de aparate de gimnastică. In aceste regiuni în acelaşi timp există şi cadre de specialitate ca: Peterli Murguleţ (Hunedoara), Pongratz. Navodarschi şi Pop (Maramureş), Zaharia Bibire şi Muller (Bacău) etc. care dacă s-ar fi preocupat de pregătirea sportivilor în vederea acestor competiţii, elevii lor ar fi putut reprezenta cu cinste regiunile respective.

După părerea mea, una din cauzele rămînerii în urmă a gimnasticii masculine rezidă în faptul că specialiştii din această ramură sportivă gravitează înspre gimnastica feminină, în care obţinerea performanţelor poate fi realizată într-un timp ceva mai scurt. O altă cauză este şi aceea că în şcoli, profesorii de educaţie fizică cu specializarea în gimnastică nu sînt îndrumaţi de Ministerul Invăţămîntului şi Culturii ca, pe lîngă activitatea lor din şcoală, să-şi exercite şi specializarea în cadrul secţiilor de gimnastică şcolare.

Complexitatea activităţii în gimnastică necesită pricepere, entuziasm şi iniţiativă în muncă. Acolo unde acestea sînt prezente, roadele nu întîrzie să apară. In acest sens este lăudabilă iniţiativa antrenorilor Jeana Baltă din Constanţa, Marcel Mărăşescu din Craiova, Barbara Vass din Arad, care au ştiut să stimuleze activitatea de gimnastică în localităţile respective.

Este regretabil însă că activitatea unor regiuni, ca: Banat, Braşov, Cluj, Mureş-Autonomă Maghiară, cu o tradiţie în gimnastică, care în trecut au dat loturilor reprezentative gimnaşti de valoare, se situează astăzi la un nivel mediocru sau chiar nesatisfăcător. In aceste centre condiţiile materiale şi cadrele de specialitate sînt dintre cele mai bune.

Mă întreb care este astăzi aportul fostelor gimnaste, componente ale loturilor naţionale, maestrele sportului: Olga Gollner, Olga Munteanu, Evelin Slavici, Stela Perin, Melinda Kerekeş, Ileana Diaconescu şi altele?

In stimularea activităţii de gimnastică un rol important îl au antrenorii.

Uniunea de Cultură Fizică şi Sport, prin federaţia de gimnastică, a sprijinit creşterea şi ridicarea continuă a cunoştinţelor profesionale ale antrenorilor. Astfel, în anul 1961 a fost organizată la Bucureşti o consfătuire metodică internaţională a celor mai buni specialişti din lagărul socialist. Consfătuirea a pus în discuţie cele mai actuale probleme ale procesului de instruire şi antrenament. De asemenea a fost organizat şi un curs de specializare condus de antrenorul emerit al U.R.S.S., tov. KARAKASIANT.

Cu tot sprijinul pe care l-au primit se constată totuşi că mulţi dintre antrenori manifestă o lipsă de interes faţă de ridicarea calificării lor profesionale. Este suficient să amintesc că la examenul programat din cadrul I.C.F., pentru promovarea calificării într-o categorie superioară, dintre candidaţii înscrişi la gimnastică nu s-a prezentat nici unul.

Tot în problema ridicării cunoştinţelor profesionale a tehnicienilor noştri, colegiul de antrenori al federaţiei, în strînsă colaborare cu catedra de gimnastică a I.C.F., a elaborat o serie de materiale tehnico-metodice, care sînt în curs de apariţie şi vor putea să ajute activitatea antrenorilor noştri.

Vorbind de la tribună şi în calitate de componentă a lotului republican de gimnastică, îmi dau seama de răspunderea pe care fiecare dintre noi o are în pregătirea profesională, cît şi de datoria de a contribui cu experienţa şi cunoştinţele noastre la creşterea unei noi generaţii de gimnaste, care să consolideze succesele obţinute în marile confruntări internaţionale.

Personal, voi căuta să mă pregătesc în aşa fel încît la campionatele mondiale din acest an să mă clasez în primele 6 locuri.